

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ТЪРНОВО

Излиза два пъти седмично

Год. X, бр. 71 (489)

Търново, 4 септември 1954 г.

Отд. бр. 20 ст.

Разцъфва нов живот

С каква бистра радост и необхватна любов и млади и стари в родната страна очакват светлия ден Девети септември! Пригласят се нови премени, краят се домовете. Китни килимчета, портрети на любимите ръководители и на паднали за свободата герои, победни знамена — възторжен творчески труд.

Родната светлост в предпразнична премина. Тупти могъщото сърце на свободния народ.

Девети септември! Какъв велик незабравим ден! Изминаха десет години от онова светло септемврийско утро на 1944 година, в което рухнаха тежките окови на фашисткото иго и капиталистическата робия. И все по-светъл, по-радостен е този ден след всяка изминала година.

Та как народът не ще празнува, не ще напруга още повече силите си за по-големи успехи в социалистическото строителство, когато Девети септември му развърза ръцете, отвори му очите, изтри сълзите, изкуса раните и изпளி душата ме с радост!

В дните пред десетгодишнината от Девети септември трудещите се от цялата ни Родина се велят за достойно посрещане на великия празник. Тяхната любов, признателността и благодарността им са насочени към могъщия Съветски съюз, чиято героична армия помогна за победата на народното антифашистко въстание, към родната Партия, която оглави и изнесе на плещите си борбата против фашизма и капитализма в нашата страна.

Първата напаста надзвездата ще бъде за великата животворна българо-съветска дружба, която разсея бурите и мрака над Родината и изпளி просторите със светлина и ведринка, с радост и щастие. Величествените паметници на дружбата: Металургичният завод „В. И. Ленин“, Химкомбинатът „Сталин“, ВЕЦ „Вълко Червенков“, Заводът за сода „Карл Маркс“, Пеницилиновият завод, язовирите „Васил Коларов“, „Ал. Стамболийски“, „Студена“, десетки други заводи — всички те, заедно с хилядите трактори, 1,761 комбайни и други машини, излябали и безтопа неизмеримата любов към Комунистическата партия на Съветския съюз, към съветските народи.

Втората надзвездата ще бъде за родната наша Партия, която и през най-тежките години на капиталистическото робство и фашистката тирания не се е делила от народа, борела се е самоотвержено за защита на неговите интереси, дала е хиляди свидни жертви. С каква топлата празнуващите хора на труда ще вдигнат десници за поздрав на Партията, която под знамето на Отечествения фронт изгради и укрепил работническо-селяшки съюз, гръбнакът на народно-демократичната власт, която сплоти трудещите се в едно могъщо и непобедимо цяло и ги повеле на борба за изграждане на светъл и щастлив живот.

Та нали изминалите десет години говорят за силата на комунистическата правда? Колко убедително звучат думите на безсмъртния вояк и училец на българския народ Георги Димитров: „Необходимо е чрез индустриализация и електрификация на страната и механизация на земеделието да се постигнат за 15—20 години онова, което други страни при други условия са постигнали за цяло столетие!“

Само за десет години производството на електроенергия нарастна няколко пъти, машиностроенето в сравнение с 1948 година през 1953 година се увеличи седем пъти и половина, метални ру-

ди се произвеждат 14 пъти повече от 1944 година, металургията ще произведе тази година около 40 пъти повече метали от 1944 година. Родната ни индустрия започна да произвежда химически турове, целулоза, седа, стомана, чугун, комбайни, тролейбуси и какво ли не още.

В Родната разцъфва нов живот. До 9 септември 1944 година броят на електрифицираните селища нарастна на 2,770. Участковите болници в селата от 13 през 1948 година достигнаха 160 през 1954 година. Зъболекарските кабинети от 30 до 9 септември 1944 година за десет години се увеличили на 1,090. Срещу един родилен дом в страната сега има 663. Радиофицирани са 1,100 села, а в 224,558 селски дома има радиоапарати.

Само през първата петилетка бяха построени над 41,000 тухлени, хигиенични, слънчеви къщи в селата. Строят се нови градове — Димитровград, Мадан, Рудозем, Кърджали и други.

Цъфти и хубавей Родната под животворните лъчи на брато-съветската дружба, под ежедневиите грижи на Партията ръководителка, под героичния създателен труд на новите хора, освободени в победното утро на Девети септември. Изсрелата на трудещите се, живущи в миналото в каторжи и землянки, изникнаха великани, които препречват с бетонни стени реките, разтварят недрата на родната земя и изваждат от там огромни богатства, с бетон и метал простиряха за кратък срок Моста на дружбата през Дунав, издигат за няколко дни огромни заводски корпуси, жънат на депоушите по 320 декара и овършават едновременно омыляното.

Обикновеният работник и селянин, овчарят и синарката станали знатни и уважавани хора, депутати и народни представители. Само в селското стопанство работят 61 лауреати на Димитровска награда, 9 герои на социалистическия труд, 128 носители на ордена „Георги Димитров“ и повече от 4,800 други орденосици.

За тях нови хора, за великани, които надпревариха времето с десетилетия, като Героя на социалистическия труд Тодор Митев от Габрово, който работи по плана си за 1972 година, ще бъдат вдигнати за поздрав десниците на целия народ.

Десет години свободен и творчески живот празнува днеска нашата Родина. Празнува ги в мир. И целият народ в празничните дни по-зорко бди врагът мира да не рухне, врагът да не посяга над светлото велико дело на Девети септември.

Не ще забравя в тях тържествените дни народът и героите, които активно се бориха за свободата му. Пред паметните плочи и лобните места на загиналите народни борци се полагат венци, букети от ружа и карнафили. С особено съдържан обич и внимание трудещите се ще огледат в светлите септемврийски дни живите герои от антифашистката борба.

Четири дни остават до победния ден, а вече е празник. Възпитаниците от десетките градинки стягат байрачетата, пионерите гледат алелните връзки, девойките подреждат свилениите дрехи.

В заводите — високи трудови постижения, по полетата — дълбока есенна и предсезонна оран, беритба на царевича, в горите — напрегнат труд за изпълнение на плана за дърводобива, в транспорта — тежкотоварни влакове, движение в график — навсякъде една мисъл и едно желание: колкото се може по-достойно, по-тържествено да посрещнем нашия велик национален празник Девети септември!

Оживление в промкомбината

Работниците и служителите при Околийския промкомбинат в гр. Горна Оряховица са в преддеветосептемврийско социалистическо съвещание и се готвят тържествено да посрещнат празника на народната свобода. Помещенията на управлението и на цеховете в града са украсени с агиттабла, стеннистове и лозунги.

По профорганизации и проф-

групи се провеждат събрания. На проведеното общо тържествено събрание бе изнесена литературно-музикална програма от самодейния колектив на промкомбината.

Всички работници и служещи ще манифестират на 9 Септември до един с преизпълнен производствен план.

И. Цв. Джилов

Дни на възторжен творчески труд в чест на великия 9 Септември

На снимката: Деню Райков Дяков, рационализатор от ДМЗ „Червена звезда“ край с. Добелец, Търновско. От направената рационализация за изработка на 16 каменотрошачки 600/400 се реализират 2,060 лева икономии. Нормата си за м. август е изпълнила 288 на сто.

Предсептемврийска победа

Радостен и възторжен беше денят 26 август за предачите от Ф-ка „Буря“ — Габрово. Рано сутринта преди изгрев слънце те рапортуваха пред Партията и Правителството нова висока трудовата победа, догониха изостаналите от режимните дни на първото тримесечие 28,000 кг. прежда и изпълниха 100 на сто производствения си план.

Това високо постижение е резултат на упоритата работа на целия колектив на предачницата. В продължение на месеци той преодоляваше трудностите, бореше се за изпълнение на дадените обещания по призова на десетте стоични предприятия. Колективът устоя на думата си — навакса изостаналото производство с 20 дни предсрочно.

Гатю Гатев, дописник

Челници в изпълнението на високопатриотичната задача са бригадите на Гина Маринова и Стоянка Илиева. Най-високи постижения в последно време дават предачките Стефанка Вълчанова, Величка Колева, Маря Еленкова, Радка Димитрова, Дилия Михайлова, флаержиките Величка Минева, Недка Колева, Веска Стойчева и много други.

Колективът на предачния цех с още по-голям ентузиазъм започна работа за предсрочно изпълнение на годишния си производствен план. Той ще посрещне достойно десетата годишнина от великата деветосептемврийска победа.

Гатю Гатев, дописник

СТРОЕЖ НА НОВА ЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛА

Всеки изминат ден несъответствието между електродобива и нуждата от електрическа енергия намалява. В електросистемата ни се включват все нови и нови мощни електростанции.

На 10 август т. г. в Габрово бе направена първата копка за полагане основите на новата диелова електрическа централа „Габрово-2“, която по план трябва да бъде пусната в експло-

тация до края на м. януари 1955 г.

Габровци с гордост и искрена благодарност посрещат тази нова придобивка, която Партията и Народното правителство им поднасят като скъп дар пред десетгодишнината от Деветосептемврийското антифашистко народно въстание.

Ив. М. Чобанов, дописник

ОБНОВЯВАТ ПЪТИЩАТА

Колективът при Околийско пълно управление в Горна Оряховица изпълни годишния си план за пренастилки и даде на народното стопанство 32,400 км обновени пътища.

За успешното изпълнение на плана спомогнаха и жителите на селата Асеново и Николово

с вложения от тях безплатен труд на стойност 50,000 лева.

От основния ремонт на машините са реализирани 105,376 лева икономии, които ще се вложат за подобряване на пътната мрежа в околната.

Д. Йорданов

Машини за ТКЗС

От известно време кооперативните стопанства в нашата страна започнаха да се снабдяват с камioni, трактори, сметачни и пишущи машини срещу предаване на определени количества пшеница, царевича, слънчогледово семе, грозде, свинско месо и други.

Тринадесет кооперативни стопанства от Горнооряховска околия сключиха договори през настоящата година за доставка на камioni, трактори и други. Някои от тях като ТКЗС в селата Чапаево, Горски Сеновец, Лозен, Сушица получиха вече своите машини.

До сега са доставени 4 камiona марка „ИФА“, 4 „Молотовки“ и 3 трактора систем „Зетор“.

ТКЗС в с. Драганово получи своите договорирани машини един камion „ИФА“ и трактор „Зетор“ — 25-К, които изпол-

Расте и крепне родното животновъдство. На снимките: 1) Изкуствено хранене на телзгата в ТКЗС с. Дячич, Търновско. 2) Стадо мериносови овци на ТКЗС с. Иваница, Търновско.

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКО

Ликувай, свободна Родино!
Тържествувай, народе любими!
На живота, що с устрем
градиме
ти запей всепобедния химн!

Грей, Септември, с чистата
радост
на неспирния роден възторг —
с радостта на прекрасната
младост,
на щастливия слънчев живот.

Ликувай, Родино могъща!
Тържествувай, народе любими!
Път свободен Септември
разгръща,
път към новите слънчеви дни!

Христо Костадинов

300 КГ ЦАРЕВИЦА ОТ ДЕКАР

През миналата година в ТКЗС „Христо Козлев“ в с. Д. Оряховица, Г. Оряховско окопането на царевичата бе крайно занемарено.

Тази година обаче бе отгледана много добра царевича. Няма декар неокосана поне три пъти. Навреме, грижливо и качествено бе засята от механизаторите при МТС в Г. Оряховица. Окопането бе машинно. Стана такава царевича, драго да ти е като минеш покрай нея. Когато запитах някой кооператор как е царевичата ще ти каже: „Охо, много е добро! С кон да влезеш в нея няма да се видиш!“

Наскоро кооператорите започнаха нейното прибиране. От обработените до сега 380 декара се получи по 300 кг от декара. От цялата площ 3,800 декара, засята с царевича кооператорите се надяват да получат средно по 280 кг от декара.

М. Харлов, дописник

ГРИЖИ ЗА СТАРИТЕ

ДЪСКОТ, Павликанско — (от нашия дописник). — На 30 август в селото ни се състоя общо кооперативно събрание с една единствена точка — одобряване раздаването аванс на стари кооператори. Предварително бяха набелязани 24 души, на които да се отпусне храна. Председателят др. Тодор Марчев разясни, че е набрана 25 тона фондова пшеница, и че за сега ще се раздаде 3 тона за доизхранване на тези стари кооператори, които нямат до новата година. Събрането единодушно реши да им се даде по 100—150 кг. От края на тази година до новата реколта за старците има в социалния фонд още 22 тона пшеница. Хлябът им е осигурен.

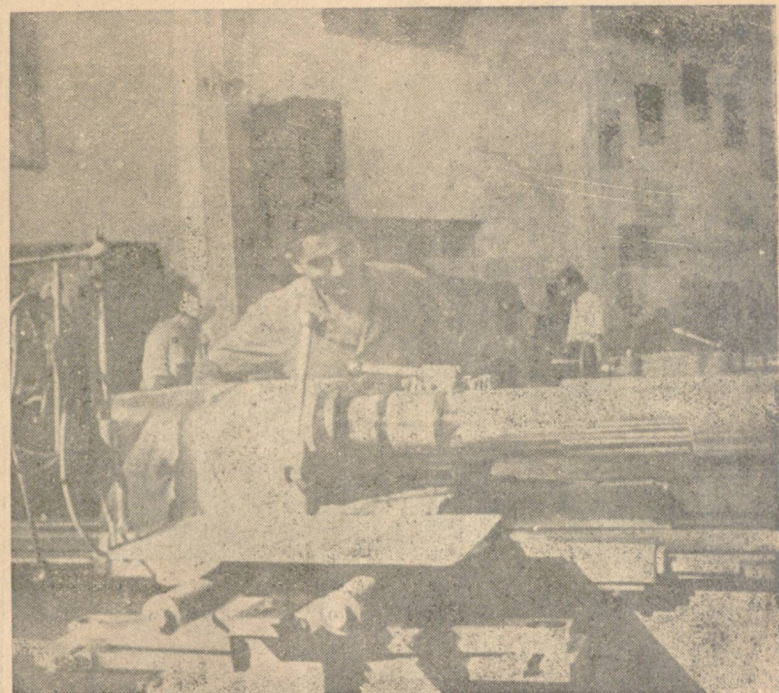
Старците останаха много доволни. Й. Добруджалиев, дописник

ПРИБИРАТ ФУРАЖ

Организацията по прибирането на фуража в ТКЗС с. Ветрици, Търновско тази година е по-добра в сравнение с миналата година. Окосват се всички ливадни треве, както и тревите от полупустешите места, люцерните и други. За опазването им бригадите полагат големи грижи.

Започна прибирането и на фуражната царевича и зареждането ѝ в силажерните ями. Голям дял в силажерането вземат жените.

Г. Ц. Паунов, дописник

На снимката: Стахановецът Ангел Панайотов от ДМЗ „Червена звезда“ в с. Добелец, Търновско в момент на работа. За м. август той е изпълнил нормата си 186 на сто. В преддеветосептемврийските дни броят на челниците расте. Увеличават се и техните постижения.

Творчески труд в гората

Наблюдава великият Девети септември. Горските работници от ГПС в с. Плачковци, Дряновско напъват мишици да посрещнат Деня на свободата с по-големи производствени успехи.

Един измежду първите горски работници е секачът Христо Г. Митев. Обещанието си да отсече 1,002 кубика изпълнява успешно. За 7 месеца той е отсикал 698 кубика, а годишният си план изпълни още през м. юни. Възнаграждението му за същия месец достигна 1,990/15 лева.

Добри успехи постигна и Къно Денев Кънев — моторист на моторна резачка „Шил“. При обещание да отсече с бригадата си за годината 7,200 кубика,

за 6 месец е отсикал 3,680. Не изостават назад и извозвачите. Петър Христов Кондев изпълни годишния си план за 7 месеца и 15 дни, Славо и Георги Тренчеви, Любен Шопов, Иван Михайлов и бригадата на Петко Цанев редовно изпълняват над 2 норми на ден.

Подобрили са работните условия на горските битовници. Докато преди Девети септември те спяха в землянки и на открито, без никакъв да се грижи за тяхната храна и култура, днес са обзаведени работнически жилища с кровати, дюшеци, одеала, столова със здрава и пиятелна храна, библиотеки с разнообразна литература. В гората стана приятно за работа.

Д. Джуров

ПОДГОТВЯТ СЕ ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА

Наред с изпълнението на другите задачи кооператорите от ТКЗС в с. Ловнидол, Севлиево редовно прибират и тютюна. На първо място в съревнованието е звеното на Иван Георгиев. При брането особено се проявиха кооператорките Гена Илчева, Елка Стойчева, Мария Маркова, Неда Йовкова и др.

В чест на любимия празник — 9 Септември кооператорите

Лазар П. Лазаров, дописник

ИЗКУСТВЕНО ОСЕМЕНЯВАНЕ

Ветеринарния техник при ТКЗС в с. Крушево, Г. Оряховско др. Тодор Великов няколко дни преди откриването на пункта за изкуствено осемняване на овцете беседва с овчарите как да подготвят овцете.

Тази година по план в нашето ТКЗС трябва да бъдат изкуствено осемени 1,100 овце за 45 дни.

За 6 дена, от 23 до 28 август включително са осемени 300 овце.

Пено Станев Пенков, дописник

Нов отрасъл в ТКЗС

Още през месец април т. г. Гледането на патиците бе възложено на птицевъдките Пенка Василева и Стефана Христова под ръководството на животновъдната бригадирка Иванка Койчева. От изпълнените 120 патенца до сега са запазени 117. Патенцата редовно се водят на реката. Хранят се с отсевки и отпадъци от градинката, която е близо до птичарника.

Благодарение на положените грижи от птицевъдките, патенцата бързо растат и са достигнали тежина 2—3 килограма едното. Птицевъдките си дали обещание да запазят всички патици, да увеличат броя им с което ще допринесат за създаването на нов отрасъл в ТКЗС за увеличаване на доходите на кооператива.

Владимир Петров
старши зоотехник при ОНСД
Горна Оряховица

Преобразява се и разкрасява Павликенска околия

Нов живот в Павликенския край

Десет години народна власт, твърде кратък исторически период, но през него в Павликенска околия станаха коренини преобразувания във всички области на живота.

В нашите села навлезе безвъзвратно новият кооперативен строй. Над 80 на сто от земята и 91 на сто от домакинствата са обединени в ТКЗС.

Кооперативните блокове в повечето села са орасили, като със сребристи ленти, от напоителните канали на язовир „Ал. Стамболийски“. Носи се по тях песента на тракторите, комбайните и на другите селскостопански машини.

Назад в историята останаха старите села, селата на дървените рала, на бедността и мизерията. Експлоатацията на трудовете селяни от многобройните агенти-търговци износители, изчезна.

В помощ на трудещите се кооператори са изградени две машинно-тракторни станции в Павликени и с. Караисен. Снабдени с най-нова техника, трактори, 19 зърнени комбайни, пристигналите първи два цвеклокомбайна, един памукокомбайн и много други приказни селскостопански машини, те се явяват мощна опора в борбата за високи добиви, за преобразяване на селското стопанство.

Все повече се облекчава тежкия труд на кооператора, чрез по-пълно приложение на машините. Механизацията на основните селскостопански задачи средно за околията е от 60 до 80 на сто или с 20—30 на сто повече от миналата година.

В МТС израснаха нови хора, като комбайнерът Давид Антонов от Павликени, който за втора година е твърден в станцията, комунистът Славомир Григоров — тракторист, който до 17 август изпълни годишния си план, като е изорал 2,200 декара дългабока оран. Известни са имената и на Атанас Чакъров — комбайнер и Тодор Серафимов — тракторист от МТС в с. Караисен.

В Павликенска околия се намира националният гигант — красавец язовир „Ал. Стамболийски“, чийто води ще напояват над 350,000 декара земя в Павликенска, Търновска и Г. Оряховска околии.

С радост и възторг посрещнаха водите на язовир „Ал. Стамболийски“ трудещите се от Бутово, Недан, Градище, Павликени, Бяла Черква, Росица и други, които по-рано не са допусkali, че по тяхната земя ще потече изобилна благодатна вода. Водите на язовир „Ал. Стамболийски“ извършват коренна промяна в селското стопанство. От зърнопроизводително, то става високо интензивно с индустриално-технически култури и продуктивно животновъдство.

По-рано сеенето на памука в околията бе почти непознато. Отделни стопани сеяха по 100—200 метра само за лични нужди. Сега в околията има засят над 27,000 декара памук, който е в отлично състояние.

Известна стана и нашата страна кооператорката Пенка Борисова от ТКЗС в с. Караисен, която се класира на второ място в страната за скоростно бране на памук с две ръце по примера на Баси Багирова, като за 8 часа набра 108 кг памук.

За пръв път в околията бе засят и ориз, който даде отлични резултати. ТКЗС в селата Стамболово, Градище, Лесчери получиха над 600—700 кг ориз средно от декар.

Започна сеитбата на тютюн и ягоди. Увеличи се няколкократно площта на захарното цвекло и другите култури, които увеличават доходите на кооператорите.

Един от основните отрасли, с които се гордеят редица села като Бяла Черква, Сухиндол, Димча, Върбовка, Бяла Ръка, Росица и др. е лозарството. При кооперативния строй се откриха широки перспективи за развитието на промишлено лозарство.

В околията само след Девети септември са засадени над 12,000 декара нови лозя, най-вече в селата Михалици, Росица, Сухиндол, Дъскот и други. Добивите в лозарството значително се увеличили.

За преработка, съхранение и износ на грозде и вина в околията са построени 4 нови изби в Лесчери, Димча, Вишовград, Бяла Черква. Разширени и подобрени са избите в гр. Павликени, с. Сухиндол и Върбовка.

От Павликенска околия се приготвят първокласни вина, ракии, ликьорни вина, подслани напитки и други, които са широко търсени на външния и вътрешен пазар.

С всяка изминава година се увеличават добивите от земеделските култури от единица площ. Добивът на пшеница от декар през 1951 г. е бил 195 кг, а през 1953 г. 216 кг, ечемик съответно — 266 и 312 кг, захарно цвекло 2,000 кг, а през 1953 г. 2,307 кг. Увеличили са добивите и на другите култури.

личени са добивите и на другите култури.

Нов тласък получи и продуктивното животновъдство. Изградени са 27 кравеферми, 12 биволовдни ферми, 26 свинеферми, 26 птицеферми и 20 конеферми. Само за осигуряване на фураж за 1954/55 година са засяти 12,000 декара фуражни култури и са направени над 10,200 тона силаж повече от миналата година.

Увеличен е броят и подобрен племенин състав на животновъдството. Значително порастна неговата продуктивност. През първото полугодие на 1954 г. са надоели 50,206 литри мляко повече в сравнение с миналата година. Изпълниха своя годишен план на надоя за мляко ТКЗС в Михалици и Върбовка.

За нуждите на ТКЗС само през последните няколко години са построени над 271 солидни селскостопански постройки.

Чрез ТКЗС расте и се подобрява благосъстояние на трудещите се в околията. За десет години народна власт са издигнати 2,445 къщи, предимно на кооператори в селата.

Обновиха се селата Патреш, Недан, Сломер, Дъскот, Горна Липница и други.

Като се надникне сега в селския дом виждат се бюфет, гардероб, радио, тучени печки, спалня и други културни придобивки, за които по-рано можеше само да се мечтае, а сега при Народната власт, при властта на работниците и селяните, те станали реална действителност.

По-рано в околията бяха електрифицирани частично само 6 села, а сега във всяко село, във всеки дом свети благодатната електрическа светлина. Електричеството стана първа и насъщна потребност на хората в техния ежедневиен бит.

Непозната бе до Девети септември в околията и радиодифузията. Сега има 15 РПЦ с над 2,694 радиоточки.

Големи успехи постигна Павликенска околия и в кинематографията. Докато преди имаше само един киноапарат, сега работят 18.

Наред с другите културни успехи нарастнаха и библиотеките. Увеличи се книжният им фонд на 120,000 тома. Редица читалища се превърнаха в огнища на народната култура и просвета, като Сухиндол, Бяла Черква, Градище и Павликени.

Широко се разгърнаха творческите възможности на населението. В околията работят три ансамбла, 42 танцови и 50 театрални състави, които със своите постижения заемаха едно от първите места в досегашните окръжни и национални прегледи на художествената самодейност.

Неграмотността в околията е ликвидирана. Народната власт даде широки простори за народното ни образование и просвета.

Българската комунистическа партия и Правителството нямат друга грижа освен грижата за човека. Изхождайки от тая своя политика в околията бе открита държавна болница с 6 отделения, построени са три здравни дома, един детски дом, открити са детски ясли, детски градини и други. Осигурена бе за всички безплатна и квалифицирана медицинска помощ.

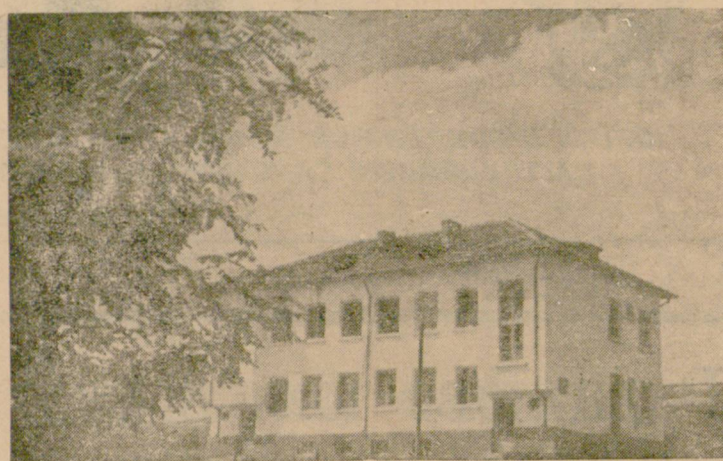
Десет години народна власт, а за това време в околията са водоснабдени седем села, построени пет общински дома, три училища, два кооперативни комбината и други.

Преобразувания в Павликенска околия настъпиха не само в икономиката, но и в съзнанието на хората. Обединени в Отечествения фронт, ръководени от БКП, те водят упорита борба за претвъртване в живо дело заветите на Георги Димитров, на падналите за народна свобода народни борци от околията — Илия Златев, Драгомир Пенчовски, Георги Шабов и други.

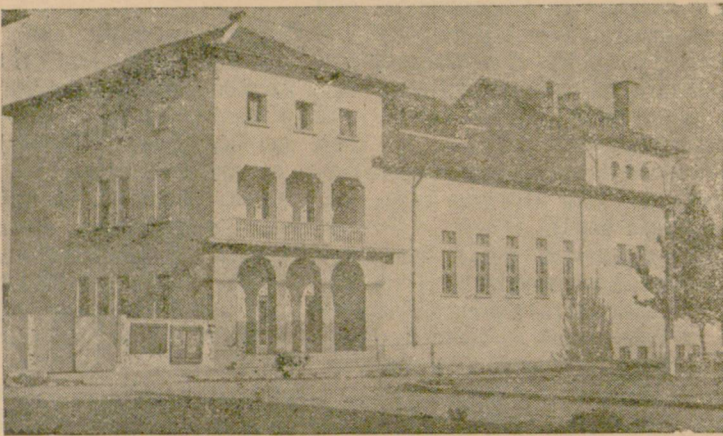
В навечерието на десетгодишнината на Девети септември кипи възторжен труд за благото на Родината, за изпълнение на решенията на Шестия конгрес на БКП. Все повече се разгърва благородното социалистическо съревнование за нови успехи в нашето социалистическо строителство.

Пред трудещите се в Павликенска околия се откриват още по-светли перспективи за по-нататъшен подем в селското стопанство, за превръщане Павликенския край в богата и цветуща градина. И това ще стане. Залог за това е нашата народна власт, Партията, дружба с великия Съветски съюз и здравият работнически-селск съюз.

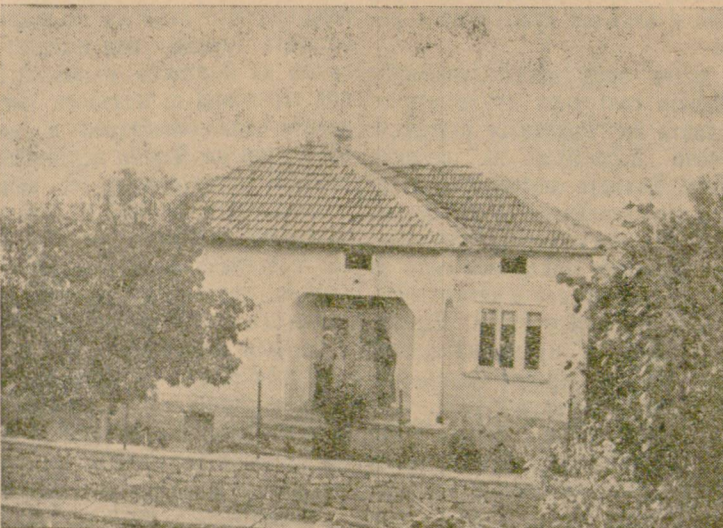
Т. Самуилов
секретар на ОК на БКП
Т. Попов
зам. председател на ОНСДТ

Грижата за човека е първа грижа на Партията и Народната власт. Изникват здравни домове в селата на Павликенска околия. На снимката: Новопостроеният здравен дом в с. Долна Липница.

Откри се широк простор за разцвет на народната култура и на народните таланти. Кипни читалищни сгради красят много села. На снимката: Новата читалищна сграда в с. Бяла Черква.

Кооператорите заживяха по-радостно, по-щастливо. Подобрени се техният бит. Нови 2,445 къщи са построени в околията за десет години.

На снимката: Новата къща на кооператора Димитър Иванов Патреш в с. Дъскот.

В борческото павликенско село Горско Сливово

Нашето родно село

СТРАНИЧКИ ИЗ МИНАЛОТО

В задружен труд

В борбата срещу фашизма в годините 1941—1944, когато фашистките полицейски банди проливаха безмилостно кръвта на народа с Горско Сливово, Павликенско даде 21 скъпи жертви. За свободата на Родината паднаха другарите Драгомир Ганчев Пенчовски — партизанин, командир на Ловчанския отряд, заместник на Христо Кърпачев, Веселин Георгиев — секретар на партийната организация в селото и ятак на партизаните, Дечо Димитров Алтънов — партизанин, Христо Силейманов Мутков — партизанин, Тодор Неделчев Конов — ятак и още 16 други ятаки, предадени на народното дело.

Днес трудолюбивите сливовчани продължават тяхното дело, оживотворяват заветите им. С всеки изминал ден обликът на селото се изменя. Неговите улици, селските домове се огряват от хиляди електрически слънца.

Строителството в селото се разраства. През 1947 г. се завърши шосето за село Липница. Шосеираха се всички улици на селото. Разпери се водопроводната мрежа с 15 училищни чешми. Двадесет и четири домакинства прокараха вода в къщите си.

През 1947 година се основа ТКЗС. В 1950 година почти всички стопани от селото станаха членове на кооператива. Сега стопанството има 700 редовни членове. В двата стопански двора са построени конюшни, обори, свинарници, хамбари, работилници и други стопански постройки.

Селото е кинематографирано. Със свои средства, преди 4 години селото закупи хубав киноапарат. След работа селяните гледат прекрасни филми. Преди 2 години влезе в експлоатация радиодифузионната мрежа, която днес обхваща 450 радиоточки.

Голямата сграда на здравния дом краси селото. В него се помещават лекарският и зъболекарският кабинети, родилният дом.

Изграден е за одобрение проекто-план за построяването на културен дом в центъра на селото, общински дом и поща. В настоящия момент се полагаха основите на изграждащия се пионерски почивен дом в хубава горска местност, където ще закаляват здравия си пионерите — нашата бодря смяна.

Горскосливовчани смело и всеотдайно се борят за построяването на социализма в нашата страна. С песни, с радост, с големи трудови победи те посрещат десетгодишнината от освобождението на Родината от фашисткото робство, най-големия наш празник — Девети Септември.

А. П. Кандева
секретар на селсъвета в с. Горско Сливово

Колко радостни са децата в Горско Сливово, Павликенско! Те растат под грижите на Партията и Народната власт. На снимката: В детската градина през лятото.

Когато в с. Горско Сливово, Павликенско се заговори за черното фашистко минало, сякаш електрически ток преминава по тялото на всеки трудец в селото. Тежък и нерадостен бе животът на горскосливовчани тогава. В къщите вечери зловещо пишпаха полицейските сирири. Тежко беше на този, който закъснее. След полицейския час се стреляше по закъснелите без предупреждение.

Скърб и страх разяждаше бедняшкия сърца. Нивите бяха обрасли с буренаци. Нямаше кой да ги обработва, защото селяните работеха само по няколко часа на полето. Не им позволяваха да изнасят хляб извън селото. Всяка сутрин пътищата се блокираха. Небръснати селяни, майки с черни забрзани кърпаха на нивата с гладен добитък. Освен бълки или кратулки с вода нищо друго не носеха.

— Хляб носите ли? — ръмжаха полицейските кучета. Никой не носеше хляб, защото знаеше, че за това мизиния пострадала. По-смеелите започнаха да крият по малко хляб в ръкавите, а крадолите на дрехите си и на други места. Много невинни старци си изпахнаха от прикладите на озверелите полицаи, дето носеха хляб.

Спомням си един ден дядо Гено изкарваше кравите на паша. Аз турях в ръкавите си хляб на тънки филийки и тръгнах с него. Въврим ние зад кравите и на край село ни спряха двама мустакати полицаи.

— Хляб имате ли? — пита по-дебелият.

— А, дума да няма! Нали знаем, никакъв хляб извън село да не се носи. Шом е тъй, ще се изпълява! — отговори дядо Гено, като понамести антерията си.

Без да питат повече, те започнаха да ни тършуват.

— Браво, такива хора са ни нужни, изпълнители! — одобрително кимнаха глави двамата. — Хайде, свободни сте! Радостен вече, че дядо днес ще иде хляба, аз живо пристъпвах и пазах кравите да не влизат в нивите край пътя. Стигнахме в местността „Генето“. Аз предадох хляба на дядо и без да се бая повече се върнах в селото.

Вечерта дядо си дойде насъщен, без антерия.

— Вземай я проклетите кучета — си рекох.

И наистина така и излезе. Една група от десетина души излезе от гората и отишли при дядо.

В дружба и в радост

В село Горско Сливово живеят в дружба трудолюбиви българи и турци, верни на делото на социализма. Една пета от населението в селото са турци. Наравно с българите те вземаха дейно участие в борбата против кървавия фашизъм. Фашистките кучета нямаха милост към никого. Те бяха подложки турците на непоносим тормоз и гавра, не ги смятаха за хора. Но будните турци не се уплашиха от фашисткия терор. Насърчени от Партията, от смелото турче-комунист Мутков, който стана партизанин, те наравно, рамо до рамо с българите, волеха упорита борба срещу фашизма. В борбата за народна свобода, те дадоха 8 скъпи жертви.

Девети септември 1944 г. беше голяма радост за турците от с. Горско Сливово. Народната власт положи големи грижи за възпитанието им. В продължение на 10 години народна власт е ликвидирана неграмотността сред всички турци до 45 годишна възраст. До преди Девети септември в селото ни нямаше нито един турчин със

— Имаш ли, дядо, малко хляб за да ни дадеш, че цяла седмица гладни бродим из горите. Ние сме шумкаджии. Ти сигурно си чувал, дядо, че се борим за свобода на нашия народ.

Дядо Гено без да се чули извадка хляба и сиренето и им го подава. В тоя миг един полицай изрече, спрнал дядо на земята и започнал да го бие. След време, като се посъзвел той станал и видял, че няма нито антерия, нито крави.

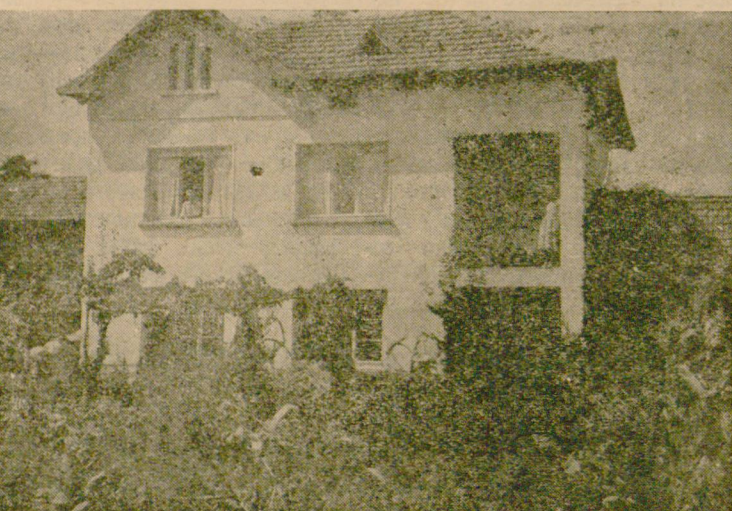
Наближаваше 1944 година. Палачите принуждаваха музикантите да свирят всяка вечер в училищния двор, за да заглушат писъците и стенанията на другарите, които бяха подлагани на нечувани мъчения в училищните стаи. Пред хиляден народ, войска и полиция пред общината бяха разстреляни няколко смели и безстрашни борци за народната свобода. В това време в коридорите на училището се устройваха богати трапези. Пиеха и ядяха народните душители. Черен мрак покриваше селото.

В ръцете на полицията попадаха най-твърдите комунисти: секретарят на партийната организация, дърводелецът Веселин Г. Вачев, пламеният и неустрашим борец др. Тодор Н. Конов, търката и върна до смърт на делото др. Донка Апостолова и др. Те бяха подложени на нечовешки мъки. На др. Веселин Г. Вачев бе счулено ченето, на др. Донка Апостолова — кръстът. Пребити от бой, те бяха закарани на Александровския мост, зверски убити и хвърлени във водите на р. Осъм.

За извоюване на народната свобода горскосливовчани дадоха 21 скъпи жертви. Ето защо те посрещнаха 9 септември 1944 г. с неопусима радост.

Днес, пред десетгодишнината на Деветосептемврийското въстание между отделните бригади и звена се води благородно съревнование. Те се готвят да посрещнат 9 Септември, който им донесе светлина и свобода, с големи трудови успехи в областта на полевъдството и животновъдството. На този ден всички до един ще покажат своята готовност да се борят до края за делото на мира, за щастие и радостта на своите деца.

Пеню Деливляев, дописник

Подобрява се животът на кооператорите. Нови жилищни домове. На снимката: Новопостроената къща на кооператора Иван Желязков.

Еленска околия ще стане китна овощна градина

В китна овощна градина ще се превърне Еленският край. Народната власт подпомага развитието на овощарството. Сам светският професор Дунин посети два пъти околията и даде съвети на еленските овощари.

На снимката: В опитното поле в гр. Елена.

Самоотвержени борци за народна свобода

В борбата против потисничеството и безправията трудещите се от Еленска околия дадоха своите жертви. Историата помни и никогата няма да забрави имената на хаджи Йордан Брадата, един от организаторите на Велчовата завета, на поп Сава Катрафилов — пламенен патриот, загинал с четата на Христо, на Стефан Попов — организатор и ръководител на Септемврийското въстание през 1923 година в с. Златарица, зверски убит от монархофашистките изверги в Търновските казарми след разгрома на въстанието. В тази борба през 1934 година бе разстрелян от фашистката полиция и младият шивашки работник-комунист Димитър Ив. Колчабашев от с. Тънкия-рът.

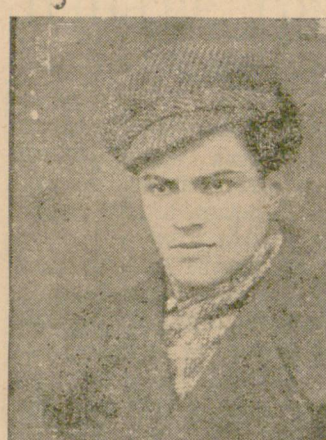
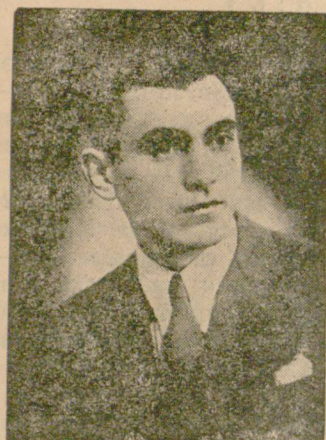
Младешките от Еленска околия с възхищение четат стиховете на младия поет-революционер Стефан Петков (Вечов), който за активна революционна дейност бе изключен от Еленската гимназия. Той пръв донесе в родния си край платформата на Отечествения фронт. Член на Окръжния комитет на РМС в гр. Сталин (тогава Варна) при провала попадна в затвора. Осъден е на смърт. Няколко дни преди да бъде изпълнена смъртната му присъда той пише:

... Но идват дни красиви, зная,
за всички хора по света,
умирам в пролетна омая,
по теб, девоко — Свободо.

Работниците от въжнатата линия „Ал. Момчев“ — Буйновското горско промишлено стопанство знаят за своя патрон — Александър Гергев Момчев от с. Беброво. В София той развива активна дейност и бива издигнат за секретар на РК на РМС и организатор на Окръжния комитет на РМС. Ягак е и на партизанския отряд „Чавдар“, който освобождава с оръжие и вербува нови хора. В края на м. април 1944 година с група другари на път за партизанския отряд биват предадени и в бой с фашистката полиция загива героевски при с. Белополци, Елин-Пелинско. Горските работници от въжнатата ли-

Между скъпите жертви, които Еленска околия даде в борбата за освобождението на Родината, са и Стефан Петков (Делото), Христо Станев (Младен) и Стефан Йовчев (Вечов).

В ЕЛЕНСКИЯ БАЛКАН

Пътувах скоро аз в Еленския балкан.
Какъв простор широк, какви гори зелени!
Природата — досъщ — килим е изтъкан
от багри, звукове и извори студени.
А белите стада се гонят тук на воля...
Не глътка песента от медния кавал.
На някому в гръдта наметне ли печал
ще дойде тук къде ухае вечна пролет.

Ехе-е, погледай ти ония стръмнини!
Човешки крак, комай, не може да препари.
Но не! Щом дойде вечерта, безбройни
светлини
разсеят мрака на работните дървари.
Светият трионик, дърветата се ваят.

По новото шосе топурка пак керван
и сякаш рът изправя гордият Балкан,
наизиден той със сгради слънчеви и бели.

Над урви и бърда лети ми мисълта
и въздам този край след няколко години:
железница ще свързва, знам, града,
ще зрее „дунинки“ в овощните градини!
В широките врати на хората ще влиза
обилен урожай от сочни плодове.
Поетите за теб ще пишат стихове
как, роден край, вървиш, вървиш към
комунизма!

ПЕНЧО КАРАЛИЕВ

За десет години

С чувство на законна гордост трудещите се от Еленска околия ще посрещат десетата годишнина от Девосептемврийското народно въоръжено въстание. През тези десет години на народна власт изоставеният и забравен в миналото Еленски край значително промени своя облик.

Повече от 30 години управляващите фашистки класи държали населението от околията, че ще им построи ж. п. линия. Тази дългогодишна мечта бе осъществена само 5 години след народната победа. През 1949 година ж. п. линия Лясковец — Златарица бе пусната в редовна експлоатация. В строежа на същата с ентузиазъм участваха цялото население.

Под ерижните на Народната власт само няколко месеца след 9. IX 1944 г. в околията се започна системна работа за нейното електрифициране. Докато преди това в цялата околия бяха електрифицирани само две селища — Елена и Златарица с общо 450 домакинства, сега електрифицираните селища са 23 с над 5,000 домакинства. Електричеството влезе широко в производството на промишлените и занаятчийските предприятия, ТКЗС и ДЗС.

Радиофицираха се 9 села и 23 махали. Разшири се дърводобивната и дървопреработвателната промишленост. Ръстът на продукцията на дърводобивните предприятия сега е по-голям с 594 на сто в сравнение с 1944 година. Броят на заешките в дърводобива работници непрекъснато расте. Подобрена се културно-битовите условия в горските промишлени стопанства. През тази година се пуснаха в експлоатация 2 въжени линии с обща дължина 3-5 км, с което се внесоха значително подобрение в подвоза на трупи до временните складове. Ежедневно по тях се извозват над 120 куб. метра дървен материал.

Разрастване се дървопреработвателната промишленост. На мястото на малките, строени от капиталистите — експлоататори, дървопреработвателни предприятия „Елба“ и „Райко Дамянов“. Продукцията на тези предприятия е 1,328 на сто повече в сравнение с 1944 година, а заетата в производството работна ръка се увеличи над 3 пъти. Построиха се инсталации за парен бук, а сега се строи електроцентрала към ф-ка „Елба“, която ще обслужва предприятието с електроенергия.

В производствените колективи на дърводобивните и дървопреработвателните предприятия израснаха нови хора стахановци и ударници, които изпълняват производствени си задачи предсрочно. За пример са сегащите от ГПС — Буйновци — Стефан Кофардчиев и Иван Захариев, които изпълниха обещанието си за 7-те месеца 130 на сто, извозвателите от ГПС в с. Кипилово — Христо Тодоров Ганев, изпълнил обещанието си за същото време 140 на сто, Пенчо Ст. Невес 130 на сто и други.

Из средата на производствениците от колективите на фабриките „Елба“ и „Райко Дамянов“ застанаха начело бригадата на гатериста Йордан Христов Иванов, изпълняваща дневната си норма 162 на сто, на Георги Христов Захариев — 162 на сто, на Ана Д. Топалова — 152 на сто и други.

С откриването на килимарския отпад при Околийския промишлен комбинат отново се възстановява килимарството в Елена.

През миналата година трудещите се от Еленска околия завоюваха нова придобивка. Държавно автомобилно предприятие УАТ разкри свой клон в Елена, с което обхвана целият товарен и по-голямата част от пътническият автотранспорт в околията. Свързваха се с автомобилни линии селата: Кипилово, Стевек, Златарица, Дренца, Тодювци, Шиловоци, Средни колиби, Костел и други. С нови луксозни автомобили колиби се обслужва пътническата линия Елена — Търново. Само за една година, прилагайки новите почини в транспортна, шофьорите от УАТ реализираха икономия за народното стопанство 74,000 литра гориво. Те редовно изпълняват производствения план на предприятието. Из тяхната среда израснаха добри производственици стохилиянци, като Иван Георгиев, изпълнил плана си за м. юли 115-5 на сто и реализирал икономия на гориво 262 литра, Никифор Геновски — 151 на

сто и икономия на гориво 222 литра и други.

През изминалите 10 години се постави началото и на социалистическото преустройство на селското стопанство. На мястото на чорбаджийските чифлици бе изградено ДЗС „Д. Благоев“. Изградиха се и първите четири ТКЗС. Резултатите от тяхната работа са насърчителни. Добивите при тях са 1-5 — 2 пъти по-големи в сравнение с тези на частните стопани.

По съветите на светския професор Дунин все по-широки размери заема развитието на овощарството, като един от основните отрасли на селското стопанство в околията. Под лозунга „Да превърнем околията в китна овощна градина!“ през 1952/53 година бяха засадени 7,192 декара нови овощни градини. Предстои засаждането на още 4,700 декара през тази година. Създадох се 5 участъци в околията със специалности за оказване помощ по овощарството и животновъдството. Изградени са овощарски опитни полета в гр. Елена, което има задан да създава нови устойчиви за климатичните и почвени условия сортове.

Едновременно с повишаване продуктивността в селското стопанство се развива и съвременна промишленост. Създаде се месопреработващо предприятие за производство на салаки, суровжик, дуканки, свински бутове и др. Разшири се преработката на плодове в пулпове, раяки, от които трудещите се от околията получават допълнителни доходи.

Широко разрастване търговската кооперативна мрежа, която обхваща всички населени места в околията. Ръстът на стокооборота се увеличи през 1954 г. със 103 на сто в сравнение с 1946 година. Количеството на внесените стоки нарастна близо 14 пъти. Броят на магазините надмина 130. Положилиха се сериозни грижи за подобряването им.

Особено голяма строителна дейност развита Народната власт с помощта на местното население. За 10 години в Еленска околия са построени много повече обществени сгради, отколкото от освобождението на България до 9. IX. 1944 г. Построени са 16 училища, 15 читалищни сгради, хотел-ресторант в гр. Елена, 8 здравни домове и болнични сгради, дом за деца в гр. Елена, 2 растително-защитни станции, 32 стопански постройки в ТКЗС, водоснабдени са 3 селища, построени са две горски палати, сграда за районното инженерство в Елена и много други постройки. При строежа на всички обществени сгради населението е вложило безплатен труд, равняващ се на половината от стойността им. Сега са в строеж автобаза на УАТ, плодосушилня, складове на РКС, кооперативен дом в с. Костел, електроцентрала при „Елба“ и други.

Големи грижи положих Народната власт и за развитието на народната просвета. Броят на училищата в околията нарастна на 91, в които се учат 6,133 ученици. Откриха се 15 начални и 2 основни училища, в които се учат 581 деца на турското население. За 10 години се откриха 20 полудневни, една целодневна и 5 сезонни детски градини. Броят на пионерските лагери през лятото нарастна на 3 и един лагер-школа, в които се изпраща всяко лято над 500 ученици се от града и селата.

Расте народната култура в Еленска околия. Броят на читалищата се увеличи на 63. Учредиха се 43 читалищни, ученически и профсъюзни библиотеки с по над 500 тома книги, с общ книжен фонд над 50,000 книги. Ежегодно се издават повече от 70,000 книги от читалищните библиотеки. Значително нарастна и броят на художествените самодейни колективи. До 9. IX. 1944 г. нямаше такива. Сега в околията има 111 художествени самодейни състави при читалищата и училищата, в които са обхванати над 2,700 самодейци. Броят на кината нарастна от 2 на 9, от които едно подвижно.

Всички тези успехи трудещите се от Еленска околия завоюваха благодарение на правилната и последователната политика, провеждана от нашата Партия-ръководителка и Народното ни правителство. Завоюваните успехи ни задължават с още по-голяма настойчивост и упоритост да воюваме за осъществяване на задачите, поставени от Шестия конгрес на Партията.

Йордан Гайдаров
секретар на ОК на БКП — Елена

Дърводобивът, организиран от държавата, осигури поминък на местното население. Създадох се човешки условия за живот и за работа. На снимката: Товарен дървен материал за промишлеността и строителството на м. „Боржиска поляна“ при Буйновското горско промишлено стопанство.

Нови хора в родния Балкан

В годините на черната фашистка робия хората от Еленския край бяха безмилостно експлоатирани. Те се принуждаваха да напускат роден кът и отиват на гурбет далеч от своите близки. А трудещите на тези, които оставаха да работят в гората, бяха ограбвани от ненаситни търговци на дървен материал.

Мрачен е споменът за ония черни дни, в които горските работници работеха непосилно, при невиджана изморя, без нито една кухня, жилище или обор за добитък, когато спиха в мрачните и влажни земянки, когато нямаше по-големи удобни пътища.

Населението от горските райони, постарите работници от Костелското и Есканското горски стопанства не са забравили годините на войната, когато от сърцето на родния Балкан германските окупатори извличаха най-хубавия дървен материал.

Друга е картината днес. Дърводобивната промишленост в околията се разраства. Ако вземем продукцията от дърводобива през 1948 година за 100, то през 1954 година тя е нарастнала на 200.

Само за 10 години народна власт Еленският балкан се преобрази. В сред Балкана, между едрите буки и дъбове гордо се издига 14 работнически жилища. За работниците са изградени 6 фури, обзаведени 12 стола, построени 40 подвижни бараки, 17 барака за добитък, 5 временни бараки, откриха се 5 магазини, 18 санитарни поста и болници с 5 легла. Подобрена се разпечетката за селта и извоза. 68 км нови пътища пресичат Балкана, 2 телефонни

линии обслужват работниците, а на 7 от обектите радиопредавателят разнася звуците на хубавите народни песни.

За пръв път Еленският балкан познава такъв радостен, свободен и съзнателен труд. За пръв път в този Балкан се чува шумът на моторните резачки, всяка от които замества труда на 10 работници — секачи и въженици, които заменят по 40 чифта работен добитък.

В родния Балкан израснаха и стотици нови хора — ударници, стахановци, най-добри в професията и др. Усоили новите почини за ниска сеч, правилно разкрояване на материалите, работа с жажата „Кроскот“, те са дали обща оценка пред Партията и народа за изпълнение на личните си производствени планове. Сред горските работници се поде движението на хилядиците в селта и петстотинците в извоза.

Всичко това спомогна, щото из Балкана да се носи славата на такива хора като Христо Тодоров Ганев, изпълнил плана си 146 на сто, Илия Ст. Крофеджиев и Иван Иванов Захариев, изпълнили плана си 130 на сто, Стефан Аврамов — 132 на сто, Дончо Анг. Момчаров 126 на сто и много други.

Планът за сеч през второто тримесечие е изпълнен 167-40 на сто, за извоз 134-45 на сто и доставка 104-45 на сто.

С тия свои успехи горските работници благодарят на своята любима Партия и Народното правителство за грижите, които се полагат за тях.

Сава Манчев
директор на Горпром — Елена

Ще превърнем родния край в цветуща градина

Ние пионерите от дружината „Братя Манови“ в с. Стевек, изградихме опитно поле и за подреждане на отделните култури изготвихме план. След изготвянето на плана ни се постави задача от другаря агроном да почистим всички овощни дървчета, засадени в опитните градини. Закияха работата и на опитното поле. Повечето от учениците работиха усърдно, но имаше и такива, които ние трудно убедили да работят. Това бяха единци. В опитното поле бързо се направила очертаванията на отделните лехи и алеите. Очистихме и окопахме всички дървчета — 106 на брой и ги пръскахме два пъти. Те почнаха да цъфтят. Навсякъде се почувствува приятният пролетен дъх на цветовете.

Дружината се зае и с подреждане на лехите и засяване на първите пролетни култури.

На дружинния сбор, който се проведе, се изказаха за работата си почти всички пионери. От изказванията проляха, че са допуснали доста грешки и след сбора се постаряхме да ги поправим.

В опитното поле засяхме петнадесет култури, между които има и индустриални.

През месеците април и май всеки от нас донесе по едно пиле. Сфор-

мирахме нов кръжок — на „младите птицевъди“. А към края на месец април засадихме в опитното поле малини и ягоди, които дадоха плод. Още след засаждането на тия култури ние ги поливахме и винаги ги държим чисти — опелени.

Държим чисти и алеите, по които се движим.

Имахме желание да построим и пионерния дом, но не получихме цимент и поради това нашата идея се осуети.

В работата на опитното поле като първенец се класира I отред, а индивидуални първенци Цонка Евтимова, Димитрица Кирчева, Харалам Петров, Христина Иванова и др.

През лятото за опитното поле и пилетата се грижат пионерите от сборната дружина в с. Стевек.

Това е накратко нашата работа. Макар и малко, ние все пак имаме успехи, които постигнахме, защото изработеният и приет план за нас е закон. Ето по този начин ние пионерите от дружината „Братя Манови“ в с. Стевек работим и ще работим за изпълнението на решенията и директивата на VI конгрес на нашата славна Партия.

Ще превърнем стерилен район в китна овощна градина!

Ангелина Борисова
пионерка от с. Стевек

Два дни преди свободата

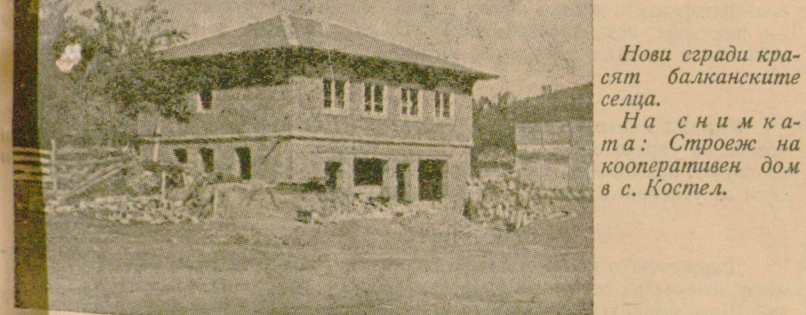
Преди десет години, на 7 септември 1944 година село Константино, Еленско остана блокирано. Коварен враг — предаден разузнал, че част от партизанския отряд е на път за селото, съобщава на жандармерията. Блокирали цялото село, заели удобна позиция и поставили картечно пиле-до в кубето на църквата, жандармеристите, озверени стреляха с картечници, пимайзери и бомби срещу силата от към махала Бойковци, партизанска група.

След неравна борба групата партизани, задържайки противника започна да се изтегля по посока на гористата местност на югоизток от село Константино.

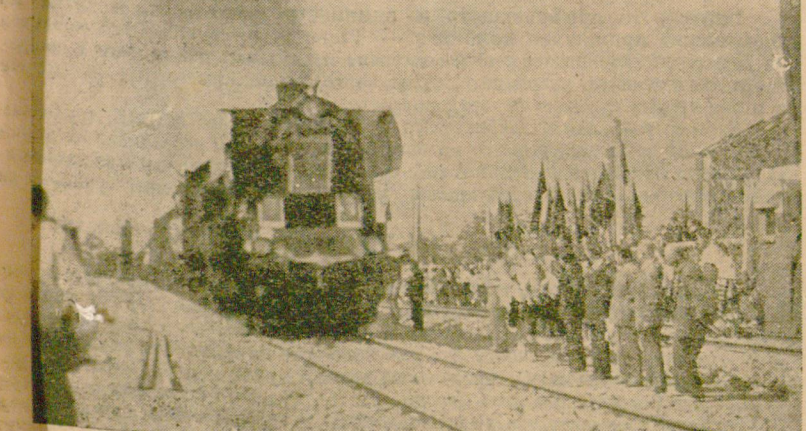
В това неочаквано сражение с многобройната жандармерия, загинаха седем скъпи борци, между които и 15 годишният Стою Ив. Стоев — овчарче от махала Бойковци, присъединил се към отряда.

Тази героична борба и имената на ръководителите на еленската младеж Христо Станев (Младен), Иван Калчев (Тинко) и падналите в боя партизани Никола Драганов (Коста), Иван Йорданов (Кавилиото), Пенчо Пенчев (Мойсей) и Иван Глушков вечно ще живеят в сърцата на трудещите се от Еленска околия. Следващият завет ни днес те с ентузиазъм работят за разширяването на родния край. На добното място сега се издига паметник който ще бъде открит тия дни.

Ст. Цонев, дописник

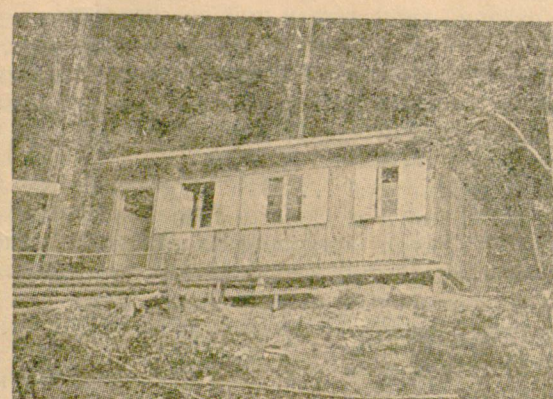
Нови сгради красят балканските селища. На снимката: Строеж на кооперативен дом в с. Костел.

През годините на Народната власт железница достигна и в Еленска околия. На снимката: Първият влак при откриването на ж. п. линия Лясковец — Златарица в 1949 година — пристига в Златарица.

Възражда се килимарството. Наново започна производството на еленски губери. На снимката: Старата майсторка на еленски губери баба Донка работи в килимарския цех на Околийския промишлен комбинат в Елена.

За горските работници се строят жилища на самите обекти. На снимката: Подвижно жилище за горски работници в района на Буйновското горско промишлено стопанство.

Нови автобусни коли осигури Народната власт за трудещите се в Еленска околия. На снимката: Автобусна кола в гр. Елена.

